

Lapátolok, privátolok. Mi volt közös,
mikor manapság – manapság csak? nem! – oly kevésbé divat
megbeszélni egy-egy műalkotást. A regényt vagy kiadják,
vagy sem, más dolgot csak kölesön akarnának
kérni, a szálat, mely engem köt, téged, barátom,
szétszálazza itt az élet, a ronthatatlant mondva vagy némán
rontja, zsenge korában, alig hogy lenne. S bolyog
a világ visszája, a lét sasszézva türelmes
Ahogy az amatőrök mondanák, sasszézó sasszem, asszem.

Mást 2006 augusztusának és szeptemberének
fordulójáról nem tudok mondani. Kár, mondják majd nyilván,
ahogy engem is annyira érdekelne, e honban
1887–1888 fordulóján például mi történt
– személycserék, pénzváltás, épületek, vasút –,
és az az egész, bár megvan, már hol van.

Kezem eleget betegítettem újra, hagyom.

